

ДО ПИТАННЯ ПРО СУТЬ ФЕНОМЕНУ «ПИТАННЯ» (ІНВАРІАНТИ РОЗГЛЯДАННЯ)

АНОТАЦІЯ

Метою цього дослідження є — визначення суті феномену "Питання". Нами розглянуто його складові рівні: психологічний, логічний, системного мислення, мовний, а також і інформаційний рівні і таке інше. Визначено основні закономірності формування суті слова "Питання".

Ключові слова: питання, спілкування, мова, мислення.

АННОТАЦИЯ

Целью настоящего исследования есть - определение сути феномена "Вопроса". Нами рассмотрены его составляющие уровни: психологический, логический, системного мышления, языковой, а также и информационный уровни и так далее. Определены основные закономерности формирования сути слова «Вопрос».

Ключевые слова: вопросы, общение, речь, мышление.

SUMMARY

The aim of the real research I am is determination of essence of the phenomenon of «Question». We are consider his making levels: psychological, logical, system thinking, tongue, and also and informative levels et cetera. Basic conformities to law of forming of essence of word «Question» are certain.

Keywords: questions, communication, language, thought.

Феномен людського спілкування несе за собою декілька місій свого складання. Перше спрямування - це постійне впровадження і удосконалення своєї особистої місії з боку індивідууму до налагодження зв'язків із суспільством, щоб забезпечити собі в ньому своє "координатне знаходження", що відбивається в розуміннях своєї відповідної "суспільної" ролі. З іншого боку, — будь-яке спілкування забезпечує індивідууму його психо-психологічне «Врівноваження» (наступна властивість людини, яка обумовлює їй відповідне існування). Саме ці прояви дають можливість скласти людині свою адаптацію у середовищі мовного впровадження (а фактично "знайти" свою закономірність - "отримати собі своє впровадження" у середовищі "Врівноваження"). Таким чином, людина формує прояви своїх схильностей і здатностей в системі свого індивідуального складання за виглядом конкретних прояв-визначень того особистого характерного "Портрету". Людина в рамках реалізацій "феномену людського спілкування" [як інваріант] забезпе-

чує собі відповідні його поглиблення шляхом впровадження співвіднесень будь-якої «інформаційної пари», наприклад: «Складання особистої мови» [прояв психо-психологічного складання] — "Складання "Врівноваження". У рамках визначених результатів ми маємо можливість (у наступному) отримати прояви формування особистих властивостей індивідууму і за відповідними закономірностями побудувати відповідний "Портрет" людини. Властивості цього "Портрету" можна завжди піддавати аналізу і отримувати необхідні уявлення відносно "кола основних характерних властивостей" людини. Тобто, ми не просто встановлюємо окремі властивості індивідууму, а формуємо і застосовуємо його характерні уявлення-прояви [закономірності] в представленні і реалізації психо-психологічного розвитку, які дозволяють тим чи іншим чином спрогнозувати можливості людини за конкретним ситуаційним випадком. Взагалі за таким аналізом можна встановити на основі якого мовного середовища, якої логіки проявів його поведінки, а

також прояв відповідного мислення і таке інше ми отримуємо відповідну реалізацію конкретного людського "Врівноваження".

Побудова розуміння в рамках загального спрямування "Феномен людського спілкування" є задачею дуже складною і тому в цій роботі пропонується перейти на менш складний рівень досліджень - а саме, розглядати це із позицій його складових. Тобто, розпочати такі дослідження на рівні феноменів мовних утворень - як самих найпростіших "стартових" складових у дослідженні того загального феномену, що розглядається. [Звичайний прийом "Інформаційної аналітики" - вирішення загальної проблеми шляхом її структурування і отримання відповідних рішень на рівнях складання тих структурованих частин загального — дивись роботу (Скобло, Мазоренко, Тіщенко - 2010)]. Причому на цьому рівні, крім як вимог "старту" одночасно слід обліковувати так і психо-психологічну сторону формування людського "Портрету", а також і закономірності складання діяльності людини, що має реалізуватися (за необхідне) в рамках загального феномену, коли людина (за постійне) реалізує свої спрямованості для отримання будь-якої інформації чи нових знань і таке інше. Найяскравішою такою складовою мовного походження, що значною мірою визначає всі реалізації тут і є "Питання". Це обране утворення також в практики будь-якого індивідууму перетворюється на відповідний феномен. Причому, в рамках запровадженної пошукової діяльності — воно є часткою загально визначеного "Феномену людського спілкування" і входить у відповідну ієрархію того визначеного загального. Таким чином, ми прийшли до визначення об'єкту нашого дослідження і отримали фактично його місце у загальному визначенні проблемного складання, яке нами зараз розглядається і яке за своєю суттю має причетність до заподіяної ієрархії загального феномену. Основними характеристиками нашого обраного об'єкту є те, що він за своєю природою звичайно формує свої рівні складання: рівень психо-психологічного складання, рівень логіки; рівень мислення, мовний рівень, і таке інше. Наведені рівні і формують наскрізні розуміння феноменологічної суті розуміння "Питання". Дані положення, а також розуміння сфер його використовування і являють собою саме ті цілі і задачі цієї роботи. Розглянемо вище наведені рівні.

Рівень загального складання феномену

Будь-яка форма, що реалізується за розумінням "Феномену людського спілкування" є результатом-відображенням у складаннях відповідних змін станів психо-психологічної структури (ППС) людини. На рівні "Інформаційної аналітики" такі формування отримують відображення у вигляді реалізації процесу, що описується "парою" "Збудження" — "Врівноваження" (рівень психо-психологічного складання). Тим самим формуванням і відмічається "Починання" у формуваннях сталих ланцюгів "Зсувів" на рівні психо-психологічного складання. Звісно, що кожний факт заподіяного спілкування являє собою відповідний "Рух", що має прояви за формою актів спілкування і як результат всіх описаних процесів рівню ППС. В процесі природного спілкування людина постійно формує і реалізовує такі звичні ланцюги у формуванні і фіксації станів ППС. Таким чином, у фактах спілкування, реалізується процес налаштований на отримання циклів розвинення ППС людини. Визначене природне запровадження має місце і в рамках використання "найпростіших" мовних елементів такого спілкування за виглядом будь-якого "Питання". У свою чергу рівні ППС людини постійно спрямовані на свій розвиток (як і взагалі уся ППС індивідуума) і тому ми маємо як результат - постійне отримання тих "Рухів" в рамках спостереження відповідних форм на "логіко-інформаційному рівні" складання людського природного функціонування (Скобло, Мазоренко, Тіщенко - 2010). Фактично ми робимо постійну спробу наскрізного ув'язування людського феномену із іншими процесами закономірного людського розвитку. Одним із таких закономірних проявів є постійне поглиблення станів "Врівноваження". Таким чином, можна скласти відповідний висновок, що поглиблення людського спілкування потребує все нових і нових впроваджень в розвитку ППС людини, що і реалізується у нових станах психо-психологічного складання. На логіко-інформаційному рівні це має прояв у формуванні нових і нових "Питань". На мовному рівні складається відповідне закріплення того заподіяного "Врівноваження" шляхом удосконалення і поглиблення змістовності "Питань". В результаті заподіяного "Збудження" і іншого наступного розвинення станів психо-психоло-

гічного складання - отримуються передумови того звичайного розширення "зон розуміння феномену" [чи інакше - його усвідомлення]. Всі визначені процеси приводять врешті-решт до змін на рівні ППС людини, а також і "Закріпленні" ["Фіксації"] визначених станів. Людина у таких умовах "Закріплення" має отримати до тих станів і відповідні "Врівноваження". Таке має місце не тільки на тому психо-психологічному рівні, а також і на інших рівнях свого звичайного складання, наприклад, - логіко-інформаційному, мовному рівнях і таке інше. Тут слід визначити, що такі результати визначеного наступного розвитку на інших рівнях формують [за закономірність] свої відображення і на рівні ППС за виглядом відповідного розвитку (поглиблення) останнього процесу. Кожний рівень складає свої елементи-відображення (за обов'язкове) і на рівні процесів ППС за відповідним природним своїм призначенням і таким чином отримує ту основу-базу створення і здійснення людської "Цілісності". Фактично ми стверджуємо розуміння, що існування людини - це реалізація його "Цілісності, яка заснована на циклічному функціонуванні рівнів із відповідними логічними внесками за визначеними природними можливостями. Кожен рівень будує своє розвинення, яке має складатися за часом і за логікою визначеного рівня. Саме це і регламентує відповідні відношення і зв'язки (як у виділених рівнях, так і між ними) в рамках тієї визначеної "цілісності" ("Пошук знань" - "2.2. Аналітика "Питання"-2012, у друку за тими ж авторами). Таким чином, поглиблення "цілісності" складає не тільки поглиблення змістовності рівнів, їх логічного розвинення, їх смислового поглиблення, а і змісту форм відношень і зв'язків між визначеними рівнями. Наше розуміння формування феномену людського спілкування і їх елементів (у даному конкретному випадку - "Питань") формує розуміння, що воно будується в результаті поступового оволодіння циклічно — блочними утвореннями прояв системного мислення.

**Основні складові,
що формують передумови складання -
організації "Питань"**

*(Закономірності складових феномену,
що наведено у виданні "Пошук знань" - "2.2. Аналітика "Питання")*

А. Найвищий рівень, що відображує необхідність узагальнених формувань феномену "Питання".

Системно утворювальний компонент пошуку знань, а також учасник будь-якої галузі аналітики. У загальному вигляді ми фактично будуємо інформаційні середовища за розумінням "Час "Питання".

Первинна ланка співвіднесення в запровадженій ієрархії "Питань" - мається на увазі відносно "Мети" нашого "Питання". При цьому ми будуємо логіко-інформаційне середовище для застосування його розглядання разом із "Метою" і отриманими проміжними результатами в сфері постійного співвіднесення і визначення спрямованості пошуку за допомогою даного питання. Суть середовища закладається в тому, що ми постійно складаємо відповідне питання - "Чи не зрадили ми встановленій "Мети" у рамках складеного і реконструйованого "Питання"?". Відповідно до цих запроваджень використовується середовище "Інформаційної аналітики" за розумінням "Шлях "Мети". Визначене середовище є тим обов'язковим компонентом, що постійне складає супроводження всіх аналітичних утворень побудованих у будь-якої проблемної чи іншої наукової області.

Б. Побудова середовищ інформаційної аналітики:

1. Побудова середовища "інформаційної пари" "Питання" — "Відповідь";

2. Побудова середовища "Предметної області" в рамках якої складено те "Питання" як запорука у визначенні змісту, смислу і такого іншого відносно формулювання "Питання" (розумінню "Питання" завжди передують формування суті предметної чи проблемної області);

3. Побудова інформаційного середовища моделювання "Питання" для визначення методики і основних співвіднесень у будь-якому побудованому середовищі;

4. Складання середовища інформаційної аналітики за виглядом "Шляху "Питання", яке має відповідне структуроване складання (за визначеними правилами структурування);

5. Складання середовищ правил у розгляданнях будь-яких інших середовищ інформаційної аналітики;

6. Сформульоване "Питання" як елемент відповідного "Врівноваження";

7. Сформульоване "Питання" як елемент відповідного наступного моделювання і таке інше.

В. Сукупність що висвітлює загальні розуміння (риси) феномену:

1. "Питання" як елемент "Переходу" від "незнання" до "знання"

2. "Питання" як елемент "Переходу" із одного рівню (чи середовища) — до іншого;

3. "Питання" яке є основою для складання наступного питання;

4. Сукупність "Питань" як ієрархія, яка дозволяє побудувати "Відповідь";

5. "Питання" як підтвердження нестабільності, яке дозволяє "Розпочинати" визначення його рішення і отримати шлях здійснення необхідної "Визначеності";

6. "Питання" як інструмент "Переходу" до "Визначеності";

7. "Питання" як інструмент "Входу" у середовище інтердисциплінарного характеру і таке інше .

8. "Питання як інструмент " структурування;

9. "Питання" як елемент, що бере участь у будь-яких заподіяних доказах.

Г. Інші інформаційно-логічні, психо-психологічні і інші ракурси використання "Питання":

1. "Питання" як елемент часткової фіксації стану ППС;

2. "Питання" як елемент "цілісності" пошуку;

3. "Питання", що забезпечують можливість безмежного пошуку;

4. "Питання" як системно утворювальний компонент пошуку"

5. "Питання" як системно утворювальний компонент "Запитуваного мислення"(Малахов, 2001- с. 128);

6. "Питання" як закономірна складова будь-якої наукової чи побутової комунікації;

7. "Питання" як системно утворювальний елемент будь-якого логічного середовища і його розподілення;

8. "Питання" як елемент, що постійно використовується в рамках складання об'єктування будь-якого об'єкту;

9. "Питання" як елемент системного мислення;

10. "Питання" як елемент організаційного мислення;

11. "Питання" як елемент аналітичного мислення;

12. "Питання" як елемент, що передують складанню будь-якого твердження (формує "Шлях твердження")

Висновки

1. Розглядання будь-якого людського феномену може реалізовуватися у двох напрямках — у сукупностях розумінь його загального складання і сукупностях його можливої сфери використання.

2. Кожний феномен формує свою відповідну участь у складанні загальної "Цілісності" людського функціонування

ЛІТЕРАТУРА

1. Скобло Ю.С., Мазоренко Д.І., Тіщенко Л.Н., Скобло Н.Ю. "Пошук знань" (Частина 1) Харьков - 2010. - 270 с.

2. Малахов В.П. Формальная логика. - М.: «Академический проект», 2001.- 384с.

